

Az átvétel utáni első pillanatok

Kedves Polgártársunk!

Felemelő és megható érzés számunkra, Hódmezővásárhely város vezetőinek, hogy a gyászos december 5-i népszavazás után, egy olyan mozgalmat indíthatunk – köszönve ezt Dr.Grezsa István képviselő társunknak, amely újra összekötheti a magyart a magyarral.

Tízezerrel gyarapodott városunk polgárainak száma, még ha lelki értelemben is. Most látjuk csak, mit jelent az elcsatolt részeknek ez a gesztus, mit jelent a világban szétszóródott magyar testvéreinknek ennek a kis, de a visszajelzésekből idézve „nemzeti érzéseiben nagy” városnak a felelősség vállalása, amit az anyaországon kívül rekedt magyarságért tett.

Ezért döntöttünk úgy, hogy szerény bemutatkozásként fogadja tiszta szeretettel ezt a kis kiadványt- amely néhány fontosabb információt tartalmaz most már az Ön városáról is.

Mi soha nem feledjük, mit jelent a Szent István-i parancs, amelynek köszönhetjük, hogy van még Magyar Nemzet, van még Magyar Haza, amely 1000 éven át oly sok vihar közepette is megtartott bennünket határainkon belül és azon kívül is. Amikor Államalapító Királyunk elrendelte, hogy minden tíz falu építsen egy maradandó templomot, mi folytatva rendelkezését, ezer év után egy közös, virtuális templomot építettünk a határainkon kívül rekedt, illetve hontalanná vált nemzetestvéreink számára, hogy benne Isten és a világ előtt az oltárnál, illetve az Ūr asztalánál lélekben együtt lehessünk.

Mélyen hiszünk abban, látva sok-sok anyaországi település csatlakozását mozgalmunkhoz, hogy a bizalmatlanság falát sikerült megbontanunk, amelynek köveiből újra építhetjük nemzeti összetartozásunk lelki templomát.

**Isten áldását kérjük Önre és szeretteire!
Szeretettel üdvözlő:**

**Dr.Lázár János, polgármester,
Országgyűlési képviselő;
Dr.Kószó Péter, alpolgármester;
Csorba Mihály, alpolgármester;
Almási István, alpolgármester;**

Csorba Mihály alpolgármester, nyug. dandártábornok Farkas Róbert részére átadja az adománylevelet

Farkas Robi volt az első A szívemre hallgattam

Nem kell ahhoz évtizedeknek eltelnie, hogy felismerhessük, mi történt Magyarországon 2004 december ötödikén, az ún. kettős népszavazáson, amikor a határon túli szakadt magyaroktól az anyaország népe megtagadta a magyar állampolgárságot. Tekintve, hogy mindegyik ember más, a népszavazás eredményét ki-ki saját maga módján vette tudomásul. Voltak, akiket érzelmileg porba sújtott a megcáfолhatatlan tény, hogy a sok megalázás után a történelem újból elfordította tőlünk a jobbik arcát. Sokakat közönyössé tett a döntés és a passzivitás lett a sajátjuk. Többen elemezgették a helyzetet, s azon füstölgtek, hogyan lehetett megejteni a kettős állampolgárságról kiírt népszavazást, hiszen a magyar kormány eleve a határon túli magyarok lelki befogadása ellen kampányolt. Szerencsére nem mindenki szavazott egyformán Magyarországon sem: Hódmezővásárhely polgárainak döntő többsége a határon túli magyarokkal való szorosabb kapcsolattartásra voksolt, emberszámba véve a felvidékieket, erdélyieket, délvidékieket, kárpátaljaikat, a horvát- és szerb, meg más országokban élő magyarokat. Az ottani Grezsa István orvos fejéből pattant ki az ötlet: Hódmezővásárhely fogadja tiszteletbeli polgáiraivá azokat a határon túli magyarokat, akiknek fontos, hogy érzelmileg kötőd-

jenek az anyaországhoz. Az ötletet a helyi önkormányzat örömmel fogadta és felhívással fordult a világ magyarjaihoz. A hódmezővásárhelyi kezdeményezést a Vágán élő Farkas Róbert is elolvasta és nagyon megörült, mert „végre valaki kimondta az igazat.” A szívére hallgatott és még aznap megírta a levelét, kérve, hogy őt is fogadják tiszteletbeli polgárrá, hiszen a szülei és a nagyszülei magyar állampolgárok voltak, de az ismert okok miatt ő már nem lehetett az. Lássuk, hát ki az a Farkas Róbert, aki – mint később kiderült – az első felvidéki jelentkező volt, s a felhívás elolvasása után egy hónappal már Hódmezővásárhelyen járt, ahol Tőkés László királyhágó-melléki püspökkel együtt kapta meg a tiszteletbeli polgári adománylevelet.

– A mátyusföldi Vágsellyén születtem 1966 február 3-án az Esthajnal csillag jegyében. Az asztrológia úgy tartja, hogy e csillag alatt születettek fontos küldetéssel érkeznek a Földre... villanszerelő lettem, de voltam biztonsági őr meg pék is – jelenleg munkás vagyok. A szüleim is munkások, egyszerű, hétköznapi emberek voltak, akik úgy, mint én, sohasem voltak tagjai semmilyen pártnak.

– **Milyen sorsdöntő esemény történt az életedben?**

– Néhány évvel ezelőtt sorscsapásként

értem meg egy kellemetlenséget. Pozsonyban dolgoztam biztonsági őrként – két munkahelyem is volt. Kellett a pénz – fiatal voltam és sok mindent meg szerettem volna szerezni magamnak, de hiányzott a pénz. A sors furcsa fintoraként mi alatt én mások vagyona fölött örököttem, engem loptak ki! A rablók elvittek szinte mindent, ami értékes volt és közben egyéb terveim is füstbe mentek. Mindez három hét leforgása alatt történt, s ahogy mondani szokás, egy világ dőlt össze bennem. Padlót fogtam! Nem tudtam megérteni, miért velem történt mindez, miért ilyen gonosz a világ: miért a hazugság, a képmutatás, az álnokság győzedelmeskedik az igazság, a jóság felett? És ekkor Istenhez fordultam. Azóta már tudom, hogy a gonoszság szelleme uralkodott el a világ felett, de azt is tudom, hogy a földi élet értelme az emberi lélek fejlődése – egészen az üdvözülésig. Egész életünkben tanulunk és nem az anyagi boldogulás az élet célja, hanem tapasztalatok gyűjtögetése. Ma már az isteni gondviselésbe vetett bizalommal adjuk át az arra fogékony embereknek az evangélium tanítását, csak kissé másképpen, mint ahogyan az általában szokás. Havonta egyszer vagy kétszer találkozunk az érdeklődőkkel a vágai nyugdíjasok klubjában. Megragadom az alkalmat, hogy meghívjam az olvasókat október 27-re az Angyali üzenet és angyali gyógyítás elnevezésű rendezvényünkre, melyen az ipolyszalkai Gálíkné Németh Marika gyógyítóval együtt beszélünk a hitről, Istenről, Jézusról és az angyalokról. Jelentkezni nálam lehet a 0918 677 172-es mobiltelefonszámon.

– **Miután te már megszerezted a tiszteletbeli hódmezővásárhelyi polgár címet, másoknak is felhívod a figyelmét a lehetőségre...**

– Eddig több mint 1150 határon túli magyarnak juttattam el a kérvényét Hódmezővásárhelyre. A napokban adtam postára 42 erdélyi munkatársam kérelmét. Ők Szlovákiában dolgoznak egy nagy gyárban, mivel itt munkaerőhiány van. Gyergyótölgyes, Gyergyóremete, Gyergyószentmiklós, Maroshévíz, Székelyudvarhely székely lakosai is magukénak érzik a felhívást. Védőszárnyaim alá vettem őket, segítek nekik nem csak mint tolmács, de jótanácsokkal is. Nemrég a hódmezővásárhelyi képviselő-testülethez fordultam, kérve őket, próbáljanak anyagilag hozzájárulni Esterházy János nyitraújlaki kápolnájának megépítéséhez.

Nem nagy összegről lenne szó, de a gesztus jólesne.

– **Milyennek látod a hazai magyarság és Magyarország helyzetét 2007-ben?**

– Szerintem a felvidéki magyarság sorsa az első világháború után pecsételődőtt meg. Trianon óta kényszerhelyzetek sora az életünk. Csak másodlagos szerep lehet a miénk, ki vagyunk szolgáltatva a többségnek. Ők döntenek rólunk, de nélkülünk! Nemzeti közösségünk meggyengítése, leépítése a cél ma is: lám, a déli részeken nem épül autópálya., nincsenek nagy befektetők, még a tengerszint fölötti magasság is meghatározza, ki milyen költségvetést tervezhet... Magyarország társadalmi erkölcsi válságot él át, a Kádár-rendszer alatt igyekeztek kioltni a nemzeti szolidaritást, s a nemzettudattól megfosztott tömeg manipulálható. A magyarok többsége alszik és tétlenül túri, hogy kihúzzák alóla ősei földjét. Magyarországon új vezetőkkel a keresztény értékrendet kell visszaállítani s akkor következhet a felemelkedés.

– **Záró kérdésem: mivel töltöd a szabadidődet?**

– Kedvenc időtöltésem az olvasás: sok könyvem van és ebből az is következik, hogy többet olvasok, mint az átlagember. Kedvelem a nemzetem történelmét leíró műveket, érdekelnek a hagyományaink, a kultúránk. Nagypám meg édesapám példáját követve én is fociztam Vágán, de én csak a diákcsapatban rúgtam a bőrt.

Dr. Kósó Péter hódmezővásárhelyi alpolgármesterrel Vágán

Számomra a világ első csapata a Ferencváros és a magyar válogatott. Eljárogatok az Üllői útra a Fradi meccseire, szeretem a magyar rockzenét, gyakori résztvevője vagyok a Diákszigetnek meg a Magyar Szigetnek. Becsületes, megbízható, szavahihető, jólelkű, nemzeti elkötelezettségű embernek tartanak, ami nem kis dolog ebben a gonosz világban...

/Tihanyi/

